

tionsforretninger kan afholdes inden Nytaar, vil det ikke kunne forventes, at dette Beløb vil kunne blive forbrugt i Finansaaret 1922—23. I saa Fald vil mulig heller ikke hele det til Anlæg af andet Spor paa Strækningen Daugaard—Hasselager opførte Beløb kunne forventes brugt, idet Arbejdet paa Dobbeltspor anlæget paa de nærmeste Strækninger paa begge Sider af Horsens Station er nøje knyttet til Stationsudvidelsen.

Om alle de søgte Bevillinger gælder desuden, at Beløbenes Størrelse er fastsat under Hensyn til Prisniveauet i Foraaret 1921, og at de faldende Priser derfor vil kunne medføre et nedsat Forbrug, og endelig bemærkes, at Størrelsen af den optagne Bevilling paa 100 000 Kr. til Mergelaflesningsspor og af Bevillingen paa 500 000 Kr. til Anlæg af Havnespor er fastsat skønmæssigt, idet det er umuligt at vide, hvilke Krav der i Finansaarets Løb vil blive stillet til Statsbanerne i den omtalte Henseende.

Noget ganske tilsvarende gælder for Bevillingen paa 1 500 000 Kr. til Tilvebringelse af Boliger for Tjenestemænd. Man mener dog i den seneste Tid at have sporet nogen Nedgang i Trangen til saadanne Boliger; saafremt denne Nedgang er virkelig og fortsættes, er der Sandsynlighed for, at der ikke vil blive Anvendelse for hele det paagældende Beløb.

Forskellige Talere, det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen, det ærede Medlem Hr. Clausager og det ærede Medlem Hr. Slengerik, har rettet Henvendelse til Regeringen om at tage Affære i Anledning af de Stormskader, der har fundet Sted for ikke ret lang Tid siden. Jeg vil herom i Tilknytning til, hvad min Kollega Landbrugsministeren udtalte om disse Forhold, sige, at Ministeriet for offentlige Arbejder har anmodet Vandbygningsdirektøren om snarest at faa undersøgt og faa tilvebragt Oversigt over, hvor stor Skaden er dels ved Statshavnene, dels ved Havne, Moler og lignende, der er opført med Statsbidrag, ligesom man har henvist til teknisk Undersøgelse af Vandbygningsdirektøren alle de Andragender om Statsstøtte, som i Anledning af Stormskaden i det hele kommer til Ministeriet. Saa snart man nogenlunde har et Skøn over Skadens Omfang, er det Ministeriets Agt at nedsætte et Udvalg eller en Kommission til hurtigst muligt at overveje samtlige disse Forhold og fremkomme med en Indstilling til Ministeriet, og jeg kan tilføje, at muligt vil det være praktisk til Fremme af

Arbejdet, at der nedsattes to Udvalg, hvoraf det ene nærmest skulde undersøge Skader, som knytter sig til Fiskerierhvervet, det andet de øvrige Skader.

Det ærede Medlem Hr. Clausager omtalte Faren for Gennembrud af Dæmningen ved Audebo og anmodede om Statstilskud til Udvidelse og Forstærkning af denne Dæmning. Audebo-Dæmningen er anlagt af det private Selskab, som udtørrede Lammefjorden, og den beskytter 10 000 Tdr. Land, der af Beboerne sættes til en Gennemsnitsværdi af ca. 1 000 Kr. pr. Tønde Land, og der antages at bo mellem 2 000 og 3 000 Mennesker paa det tørlagte Areal. Den 24. Oktober var der Fare for Brud paa Dæmningen, men da der var Mandskab til Udbedring af Skaden, blev Faren imødegaaet, og Arbejdet paa den endelige Udbedring af Skaden er, som ogsaa det ærede Medlem antydede, i fuld Gang og fremmes hurtigst muligt af Interessenterne, saa der nu ikke længere er nogen Fare paa Færde. Omkostningerne ved Reparationen af Dæmningen, der udføres med nogle Forstærkninger, som i øvrigt er anbefalet, antages af Vandbygningsvæsenet rent skønmæssigt ikke at ville overstige 100 000 Kr. eller ca. 10 Kr. pr. Tønde Land, saafremt Arbejdet skal udføres ved Entreprenører. Det er dog muligt, at Beløbet vil blive noget større, idet, som jeg sagde før, det Beløb, jeg nævnte, er rent skønmæssigt ansat af Vandbygningsvæsenet. Naar Beboerne selv udfører Arbejdet, vil Udgifterne antagelig blive betydelig mindre. Forholdet vedrørende Inddæmningen af Lammefjorden vil selvfølgelig blive taget under Overvejelse sammen med alle de øvrige Forhold, og det vil antagelig være rimeligt, at Staten ogsaa her yder en passende Støtte. Den naturlige Følge heraf vil da være og bør antagelig ogsaa være, at ogsaa dette Dige- og Inddæmningsarbejde indgaar under Vandbygningsvæsenets Tilsyn til Sikring af Forholdene med Henblik paa Fremtiden.

Af mere almindelige Ting skal jeg endnu blot nævne en enkelt, nemlig det ærede Medlem Hr. Brorsens Spørgsmaal om Sprog's mulige Overgang til Undervisningsministeriet, for at den kunde blive Hjemsted for kvindelige aandsvage. Jeg kan besvare Spørgsmaalet meget kort, idet min Kollega Undervisningsministeren har udtalt sig om dette Spørgsmaal i Gaar. Jeg skal blot sige, at Statsbanerne meget nødtigt vil give Afkald paa Sprogø, dels fordi der stadig kan blive Brug for den under Isbaadstransport, dels fordi Sprogø